

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เนื่องจากสังคมไทยมีกระบวนการยุติธรรมสำหรับแก้ไขความขัดแย้งในสังคมมาช้านาน ในสมัยสุโขทัยกษัตริย์ไทย¹ ทรงเอาพระทัยใส่ความเดือดร้อนของราษฎรเป็นอย่างสูง ทรงโปรดที่จะพิจารณาอรรถคดีด้วยพระองค์เอง แม้ระบบกฎหมายจะยังไม่เป็นระบบที่ชัดเจนยิ่งนัก ต่อมาในสมัยกรุงศรีอยุธยากฎหมายของราชวงศ์อู่ทองมีกฎหมายเป็นระบบลายลักษณ์อักษร ทำให้เชื่อได้ว่ามีกระบวนการยุติธรรมที่เป็นระบบแน่นอน และกระบวนการยุติธรรมนี้ได้ใช้สืบเนื่องกันมาจนถึงสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น² โดยพระราชอำนาจในของพระมหากษัตริย์นั้นทรงใช้อำนาจนิติบัญญัติ อำนาจบริหาร และอำนาจตุลาการปะปนกันไป ส่วนขุนนาง ข้าราชการ ที่ทำหน้าที่ในการปกครองประชาชนในระดับรองลงมาก็จะใช้อำนาจบริหารและอำนาจตุลาการปะปนกันไป ไม่สามารถใช้ อำนาจนิติบัญญัติได้ เพราะอำนาจนิติบัญญัติพระมหากษัตริย์มิได้ทรงมอบให้ขุนนาง³ พระมหากษัตริย์ จึงทรงเป็นผู้ตรากฎหมายโดยตรง โดยมีหลักในการตรากฎหมายเป็นไปตามหลักในพระธรรมศาสตร์ เพราะเชื่อว่า การปฏิบัติตาม “ธรรม” หรือ “ธรรมศาสตร์” จะทำให้โลกเป็นไปโดยปกติ สังคมเกิดความสงบ ดังนั้น สิ่งใดที่พระมหากษัตริย์ทรงเห็นว่าเป็นสิ่งที่กำหนดแล้ว จะทำให้บังเกิดผลดี ความสงบเรียบร้อย ความมั่นคงแก่บ้านเมืองแล้ว ก็ทรงตราออกมาเป็นพระราชกำหนดกฎหมาย⁴ จากการค้นคว้าของนักกฎหมายพบว่า ในสมัยกรุงศรีอยุธยา พระเจ้าอู่ทอง ก็ทรงใช้ “ธัมมัสถล” หรือ “ธรรมศาสตร์” แบบมอญเป็นเกณฑ์ในการตัดสินคดีด้วย ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่า ความหมายของกระบวนการยุติธรรม ในสมัยสุโขทัย สมัยกรุงศรีอยุธยา และสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ตอนต้น

---

¹ มนุ อุดมเวช. (2528). *กระบวนการยุติธรรมสมัยอยุธยาและรัตนโกสินทร์ตอนต้น*. เพชรบุรี: สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ. หน้า 882.

² เรื่องเดียวกัน, หน้า 882.

³ อัญจิรา อิศวนนท์. (2555). *ปฏิรูปกระบวนการยุติธรรม ปฏิรูปประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักงานปฏิรูป. หน้า 40.

⁴ อภิชาติ นิมมไทย. (2552). *การปฏิรูปกระบวนการยุติธรรม*. *มูลนิธิ*, หน้า 329.

หมายถึง การแก้ไขความขัดแย้งในสังคมโดยพระมหากษัตริย์ ขุนนาง และข้าราชการ โดยใช้กฎหมาย เพื่อให้บังเกิดผลดี ความสงบเรียบร้อย ความมั่นคงแก่บ้านเมือง⁵

ในประเทศไทยนั้น จะเห็นได้ว่ามีจำนวนคดีอาญามีเพิ่มมากขึ้น ซึ่งเป็นปัญหาที่หลายประเทศทั่วโลกต่างประสบเช่นเดียวกัน ซึ่งการเกิดการกระทำความผิดทางอาญา โดยปกติแล้วจะมีการนำคดีเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม ไม่ว่าจะโดยการแจ้งความร้องทุกข์ต่อเจ้าพนักงานตำรวจหรือการฟ้องคดีต่อศาล ซึ่งสิ่งสำคัญที่ใช้ประกอบข้อเท็จจริงคือ พยานหลักฐาน ซึ่งประกอบด้วยพยานวัตถุ พยานเอกสาร หรือพยานบุคคล และโดยเฉพาะพยานบุคคลนั้น จะเห็นได้ว่า มักเกิดประเด็นปัญหาบ่อยครั้ง โดยเฉพาะกรณีพยานบุคคลไม่มาให้การเป็นพยานในชั้นสอบสวนหรือในชั้นศาลสาเหตุหลักอาจเนื่องมาจากพยานบุคคลนั้นถูกข่มขู่คุกคาม เช่น จะทำอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สินของตัวเอง หรือต่อบุคคลรอบข้างของพยาน ส่งผลให้พยานไม่กล้ามาให้การเป็นพยานในคดีอาญา ดังนั้น คดีอาญาจำนวนไม่น้อยที่ขาดพยานบุคคลมายืนยันการกระทำผิดของผู้ต้องหาหรือจำเลย ทำให้ไม่มีพยานหลักฐานที่จะฟ้องผู้ต้องหาต่อศาล หรือคดีไม่มีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะพิพากษาลงโทษจำเลย⁶

จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้มีมาตรการทางกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยาน โดยอาศัยบทบัญญัติเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิของพยานตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 244 ซึ่งบัญญัติว่า “บุคคลซึ่งเป็นพยานในคดีอาญามีสิทธิได้รับการคุ้มครอง การปฏิบัติที่เหมาะสม และค่าตอบแทนที่จำเป็นและสมควรจากรัฐ” เป็นที่มาของการตรากฎหมายเพื่อให้มีการใช้บังคับพยานคือ พระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. 2546 และต่อมาภายหลังมีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ก็ได้บัญญัติเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิของพยานไว้ใน มาตรา 40 (5) ซึ่งบัญญัติว่า “ผู้เสียหาย ผู้ต้องหา จำเลยและพยานในคดีอาญา มีสิทธิได้รับความคุ้มครอง และความช่วยเหลือที่จำเป็นและเหมาะสมจากรัฐ ส่วนค่าตอบแทน ค่าทดแทน และค่าใช้จ่ายที่จำเป็นให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ” ซึ่งกำหนดหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการบังคับใช้กฎหมายตามพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. 2546 จำนวน 7 หน่วยงาน โดยสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เป็นหนึ่งในหน่วยงานที่มีหน้าที่คุ้มครองพยานตามกฎหมายดังกล่าว และทางสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้มีการออกระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติว่าด้วยกำหนดแนวปฏิบัติการคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. 2548

⁵ อานนท์ ศรีบุญโรจน์. (2552). สิทธิในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของผู้พิการทางสติปัญญา. *วารสารวิทยาลัยราชสุดา*, 10 (13), หน้า 109.

⁶ ชาญวิทย์ รัชนีกุลชน. (2556). *สิทธิมนุษยชนในกระบวนการยุติธรรมตามรัฐธรรมนูญ*. หลักสูตรหลักนิติธรรมเพื่อประชาธิปไตย รุ่นที่ 1 ปี 2556 วิทยาลัยรัฐธรรมนูญ สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ. หน้า 8.

โดยระเบียบดังกล่าวได้กำหนดให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ มีอำนาจในการออกคำสั่งหรือแนวทางปฏิบัติเพื่อดำเนินการตามระเบียบนี้ สำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงได้มีหนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ 0031.212/0016 ลงวันที่ 3 มีนาคม 2552 กำหนดแนวทางปฏิบัติในการคุ้มครองพยานในคดีอาญา ให้หน่วยงานต่าง ๆ ในสังกัดถือปฏิบัติตาม อย่างไรก็ตาม จากการศึกษาพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. 2546 ยังพบว่า กฎหมายฉบับดังกล่าวยังมีปัญหาในเรื่องของการคุ้มครองพยาน ดังนี้

ปัญหาประการแรก การคุ้มครองพยานตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. 2546 ยังขาดความสมบูรณ์ในกรณีประเด็นเรื่องความยินยอม

กล่าวคือ มาตรา 6 วางหลักว่า “...กรณีจำเป็นจะขอให้เจ้าพนักงานตำรวจหรือเจ้าหน้าที่อื่นช่วยให้ความคุ้มครองแก่พยานได้ตามความจำเป็น ทั้งนี้ต้องได้รับความยินยอมของพยานด้วย...” ซึ่งในประเด็นเรื่องความยินยอมนั้นควรเพิ่มบทบัญญัติให้บุคคลอื่นใดที่มีประโยชน์เกี่ยวข้องด้วยนอกจากตัวพยานให้ความยินยอมแทนได้ ควรมีค่านิยามคำว่า “บุคคลใกล้ชิดพยาน” นอกจากสามี ภรรยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดานแล้วให้หมายความถึงบุคคลที่อาจได้รับผลกระทบต่อการที่พยานจะมาให้การเป็นพยานหรือพยานร้องขอต่อเจ้าพนักงานให้ความคุ้มครอง⁷

ปัญหาที่สอง การคุ้มครองพยานตามมาตรการพิเศษ มาตรการการคุ้มครองพยานตามมาตรา 8 (6) แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. 2546 บัญญัติว่า “พยานในคดีอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ อาจได้รับการคุ้มครองตามมาตรการพิเศษ (6) คดีซึ่งสำนักงานคุ้มครองพยานเห็นสมควรให้ความคุ้มครองพยาน” ในประเด็นนี้จะเห็นได้ว่า ตามพระราชบัญญัติ

---

⁷ พระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. 2546. มาตรา 6 ในกรณีที่พยานอาจไม่ได้รับความปลอดภัย พนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา พนักงานผู้มีอำนาจสอบสวนคดีอาญา พนักงานผู้มีอำนาจฟ้องคดีอาญา ศาลหรือสำนักงานคุ้มครองพยาน แล้วแต่กรณี อาจจัดให้พยานอยู่ในความคุ้มครองตามที่เห็นเป็นการสมควร หรือตามที่พยานหรือบุคคลอื่นใดซึ่งมีประโยชน์เกี่ยวข้องได้ร้องขอ และในกรณีจำเป็นบุคคลดังกล่าวจะขอให้เจ้าพนักงานตำรวจหรือเจ้าหน้าที่อื่นช่วยให้ความคุ้มครองแก่พยานได้ตามความจำเป็น ทั้งนี้ ต้องได้รับความยินยอมของพยานด้วย

การแจ้งและวิธีการที่เจ้าพนักงานตำรวจหรือเจ้าหน้าที่อื่นจะให้ความคุ้มครองแก่พยานตามคำขอและการสิ้นสุดลงซึ่งการคุ้มครองตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่กำหนดโดยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือหัวหน้าหน่วยงานของรัฐของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง แล้วแต่กรณี

การคุ้มครองให้พยานได้รับความปลอดภัย ให้รวมถึงการจัดให้พยานอยู่ในสถานที่ที่ปลอดภัย เว้นแต่พยานจะไม่ให้ความยินยอมและการปกปิดมิให้มีการเปิดเผยชื่อตัว ชื่อสกุล ที่อยู่ ภาพ หรือข้อมูลอย่างอื่นที่สามารถระบุตัวพยานได้ ทั้งนี้ ตามความเหมาะสมแก่สถานะและสภาพของพยานและลักษณะของคดีอาญาที่เกี่ยวข้อง

ดังกล่าวเปิดช่องไว้ให้สำนักงานคุ้มครองพยานสามารถใช้ดุลพินิจสั่งให้คุ้มครองพยานในคดีนี้ได้ เช่น คดีญาติหรือลูกหลานของผู้มีอิทธิพลทำร้ายร่างกายผู้เสียหายซึ่งทางสำนักงานคุ้มครองพยานเห็นว่าเป็นคดีทำร้ายร่างกายธรรมดาเป็นความผิดเล็กน้อย จึงใช้ดุลพินิจไม่ให้ความคุ้มครองพยาน แต่ในสังคมจะมองว่าผู้กระทำมีอิทธิพลและพยานก็ไม่กล้าที่จะมาเป็นพยานหรือเบี่ยงเบนคำให้การได้ ดังนั้น ในกรณีนี้จึงเห็นควรให้มีการกำหนดให้ชัดเจนว่าดุลพินิจในการคุ้มครองพยานตามมาตรการพิเศษหมายถึงกรณีใดบ้าง ทั้งนี้ เพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดกรณีการใช้อำนาจในทางที่มิชอบขึ้น⁸

ปัญหาที่สาม ค่าตอบแทน ขั้นตอนและวิธีการเบิกจ่ายตามมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. 2546 กำหนดให้การจ่ายค่าตอบแทนให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงยุติธรรมกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง ซึ่งหากพิจารณาแล้วพบว่าต้องเป็นไปตามกระบวนการขั้นตอนการเบิกจ่ายตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด เช่นนี้อาจส่งผลให้เกิดความล่าช้า และพยานบางกลุ่มที่มีฐานะยากจนหรือไม่พร้อมในเรื่องของทุนทรัพย์ไม่ประสงค์จะให้การเป็นพยาน เพราะนอกจากจะเสียเวลาแล้ว ในบางกรณีอาจต้องแบกรับในเรื่องการนำเงินส่วนตัวสำรองจ่ายไปก่อนและค่อยเบิกคืนในภายหลังเพื่อให้เกิดการร่วมมือในการเป็นพยาน และทำให้ระบบการสืบพยานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ภาครัฐควรจะให้

⁸ พระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. 2546. มาตรา 8 พยานในคดีอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ อาจได้รับการคุ้มครองตามมาตรการพิเศษได้

(1) คดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต หรือกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

(2) คดีความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักรตามประมวลกฎหมายอาญา

(3) คดีความผิดเกี่ยวกับเพศตามประมวลกฎหมายอาญา เฉพาะที่เกี่ยวกับการเป็นธุระจัดหาออกไปหรือพาไปเพื่อการอนาจาร เพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น และความผิดฐานพรากเด็กและผู้เยาว์ ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก หรือความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี หรือความผิดเกี่ยวกับการเป็นเจ้าของกิจการค้าประเวณี ผู้ดูแลหรือผู้จัดการกิจการค้าประเวณี หรือสถานการค้าประเวณี หรือเป็นผู้ควบคุมผู้กระทำการค้าประเวณีในสถานการค้าประเวณี

(4) คดีความผิดเกี่ยวกับองค์กรอาชญากรรม ได้แก่ ความผิดฐานอั้งยี่และซ่องโจรตามประมวลกฎหมายอาญา และให้หมายความรวมถึงความผิดอื่นใดที่มีลักษณะเป็นการกระทำร่วมกันโดยกลุ่มอาชญากร ที่มีการวางแผนอย่างเป็นระบบและมีการวางเครือข่ายเป็นขบวนการหรือองค์กรลับอย่างซับซ้อนและเป็นสัดส่วน

(5) คดีความผิดที่มีอัตราโทษอย่างต่ำให้จำคุกตั้งแต่สิบปีขึ้นไป หรือโทษสถานหนักกว่านั้น

(6) คดีซึ่งสำนักงานคุ้มครองพยานเห็นสมควรให้ความคุ้มครองพยาน

คำตอบแทนแก่พยานตามความเป็นจริงและควรจ่ายทันทีเมื่อพยานนั้นได้มีการทำหน้าที่เป็นพยานอย่างเสร็จสมบูรณ์ตามหน้าที่แล้ว⁹

ดังนั้น เพื่อแก้ไขปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น จึงเห็นสมควรที่จะศึกษาปัญหาดังกล่าว เพื่อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองพยานตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญาเพื่อประโยชน์แก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง โดยศึกษากฎหมายของต่างประเทศ เป็นแนวทาง ในการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายของไทย

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาถึงแนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับการคุ้มครองพยานตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญา
2. เพื่อศึกษามาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองพยานตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญาของต่างประเทศและของประเทศไทย
3. เพื่อศึกษาวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับการคุ้มครองพยานตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญา
4. เพื่อศึกษาเสนอแนะทางปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองพยานตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญา

1.3 สมมติฐานของการศึกษา

จากการศึกษาปัญหาทางกฎหมายตามพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. 2546 การคุ้มครองพยานตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. 2546 ยังขาดความสมบูรณ์ในกรณีประเด็นเรื่องความยินยอม ซึ่งในประเด็นเรื่องความยินยอมนั้นควรเพิ่มบทบัญญัติให้บุคคลอื่นใดที่มีประโยชน์เกี่ยวข้องด้วยนอกจากตัวพยานให้ความยินยอมแทนได้ ควร

---

⁹ พระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. 2546. มาตรา 15 ในกรณีเกิดความเสียหายแก่ชีวิต ร่างกายอนามัย เสรีภาพ ชื่อเสียง ทรัพย์สินหรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดของพยานหรือสามี ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยาน เพราะมีการกระทำผิดอาญาโดยเจตนาเนื่องจากการที่พยานจะมาหรือได้มาเป็นพยานบุคคลนั้นมีสิทธิได้รับคำตอบแทนที่จำเป็นและสมควร

คำตอบแทนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงยุติธรรมกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

ในกรณีที่บุคคลตามมาวรรคหนึ่งปฏิเสธการได้รับความคุ้มครองตามมาตรา 6 มาตรา 7 มาตรา 9 หรือมาตรา 11 แล้วแต่กรณี บุคคลดังกล่าวไม่มีสิทธิได้รับคำตอบแทน

มีคำนิยามคำว่า “บุคคลใกล้ชิดพยาน” นอกจากสามีภรรยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดานแล้วให้หมายความถึงบุคคลที่อาจได้รับผลกระทบต่อการที่พยานจะมาให้การเป็นพยานหรือพยานร้องขอต่อเจ้าพนักงานให้ความคุ้มครอง รวมถึงการที่กฎหมายได้เปิดช่องให้สำนักงานคุ้มครองพยานสามารถใช้ดุลพินิจสั่งให้คุ้มครองพยานในคดีนี้ได้ จึงอาจทำให้เกิดการใช้ดุลพินิจในทางที่มีชอบด้วยกฎหมายได้ โดยเฉพาะกรณีของผู้กระทำความผิดมีอิทธิพล พยานยอมไม่กล้าที่จะมาเป็นพยานหรือเบี่ยงเบนคำให้การได้ จึงควรกำหนดให้ชัดเจนว่าดุลพินิจในการคุ้มครองพยานตามมาตรการพิเศษหมายถึงกรณีใดบ้าง คำตอบแทน ขั้นตอนและวิธีการเบิกจ่ายเป็นไปตามกระบวนการขั้นตอนการเบิกจ่ายตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด อาจส่งผลให้เกิดความล่าช้า และพยานบางกลุ่มที่มีฐานะยากจนหรือไม่พร้อมในเรื่องของทุนทรัพย์ ย่อมส่งผลให้ไม่ประสงค์จะให้การเป็นพยาน

จากปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น จึงเป็นที่มาของการศึกษาและนำมาสู่การหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยศึกษาเปรียบเทียบกับกฎหมายต่างประเทศ เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ในการให้ความคุ้มครองพยานให้ได้รับความเป็นธรรมและสอดคล้องกับหลักสากล

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

โดยทำการศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร ตำรา บทความทางกฎหมายภายในประเทศ มีขอบเขตการศึกษากฎหมายได้แก่ พระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. 2546 และศึกษากฎหมายของต่างประเทศ ได้แก่ สหรัฐอเมริกา เกาหลีใต้ ออสเตรเลีย และสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีเปรียบเทียบ เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงแก้ไขต่อไป

1.5 วิธีดำเนินการศึกษา

สารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นการศึกษาในรูปแบบลักษณะเป็นการวิจัยเอกสาร (Documentary research) โดยศึกษาวิจัยจากตำราและเอกสารที่เกี่ยวข้อง เช่นหนังสือ บทความ คำอธิบาย วารสาร วิทยานิพนธ์ ตำบลดูกฎหมาย ระเบียบปฏิบัติ และสารสนเทศจากหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ซึ่งได้จากห้องสมุดของสถาบันต่าง ๆ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงแนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับการคุ้มครองพยานตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญา
2. ทำให้ทราบถึงมาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองพยานตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญาของต่างประเทศและของประเทศไทย
3. ทำให้ทราบถึงปัญหาเกี่ยวกับการคุ้มครองพยานตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญา
4. ทำให้ทราบถึงแนวทางปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองพยานตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญา